

være kommet noget for meget Tryghedsfølelse nu, da det danske Herredømme er vendt tilbage, men Hr. H. P. Hanssen har ganske Ret i sine Udtalelser om, at denne Tryghedsfølelse ikke maa være for stærk, der skal kæmpes bestandig om det generhvervede Sønderjylland, og der skal ganske særlig kæmpes paa det Omraade, her er Tale om, Jordbesiddelsens Omraade.

Regeringen har i høj Grad haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og i nogen Tid er der foretaget Undersøgelser i Justitsministeriet med Hensyn til Forholdets faktiske Side og med Hensyn til Muligheden af en Lovgivning til Begrænsning af fremmedes Ret til at erhverve fast Ejendom her i Landet. Dette Anliggende er jo ikke noget nyt for den danske Lovgivning. Saa vidt jeg erindrer, er det ti à tolv Aar siden, at der var Forslag fremme i den Retning i Folketinget, hvor alle de store Betænkeligheder, der er ved en saadan Lovgivning, blev drøftet, vistnok med det Resultat, at hos alle Partier sluttelig Betænkelighederne blev de overvejende. Nu er imidlertid et nyt Moment indtraadt i denne Sag, et Moment, der kræver den højeste Opmærksomhed, og derfor har Regeringen taget Forholdet op til ny Drøftelse og Undersøgelse. Der kan ogsaa tænkes andre Foranstaltninger fra Statens Side end netop en saadan Lov, der modvirker disse Ejendoms erhvervelser, og saadanne Foranstaltninger er ligeledes under Overvejelse.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel fremkom med forskellige Bemærkninger om værdifaste Obligationer og om en almindelig Importregulering med dermed følgende Prisregulering, Bemærkninger, som jeg i det store og hele kunde billige. Det ærede Medlem sagde, at det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, egentlig havde den Grundopfattelse, at intet Indgreb kunde hjælpe overfor Valutavanskelighederne. Jeg tror ikke, det var nogen ganske rigtig Bemærkning fra det ærede Medlems Side. Jeg har i alt Fald Gang paa Gang — og det har mange af mine Partifæller ogsaa — peget hen paa, at der er meget, der kan gøres fra Statens Side overfor Valutavanskelighederne. Det vigtigste og største, der kan gøres, er Tilvejebringelse af Balance i Statens Husholdning, og paa dette Maal er der blevet arbejdet, siden dette Ministerium traadte til. Det er da heller ikke rigtigt, naar det ærede Medlem sagde, at det særlig var det konservative Folkeparti, der havde arbejdet derpaa; jeg tror, vi hellere maa sige, at vi har arbejdet paa

dette Maal Haand i Haand; det har ikke været Regeringen mindre magtpaaliggende, og Regeringen har ikke ydet noget mindre Bidrag til dette Arbejde end det konservative Folkeparti. Ogsaa andre Midler kan hjælpe, Begunstigelse af dansk Arbejde ved Statens Indkøb, en kraftig Luksusbeskatning og forskelligt andet. Disse Midler har Regeringen jo anvendt, og den er villig til at have under fortsat Overvejelse, hvilke yderligere Midler der kan anvendes.

Et Middel, vi alt har anvendt i nogen Tid, er de saakaldte Eksportkreditter. Med Hensyn til dem er der gjort gode Erfaringer, de Firmaer, som har benyttet sig deraf, har ment at have en betydelig Støtte for dansk Eksportvirksomhed deri, og de ønsker denne Støtte forstærket og udvidet. En anden glædelig Erfaring, der er gjort, er, at Staten hidtil ikke har tabt noget som helst paa disse Garantier, og dette skyldes jo de gode Kauteler for Soliditeten hos de vedkommende Eksportforetagender, som der er opstillet. Regeringen er nu fuldt ud villig til at gaa videre paa denne Vej, at udvide disse Eksportkreditter, derved give et nyt Bidrag til at fremme vor Eksport og saaledes forbedre vor Handelsbalance.

Det ærede Medlem sagde, vi havde troet paa Egaliseringsfonden som en enligstaaende Foranstaltning. Denne Udtalelse modbevises ved de Betragtninger, jeg har gjort gældende, og ogsaa ved de Udtalelser, jeg fremkom med ved Forelæggelsen af Forslaget om Kursegaliseringfonden, hvor jeg netop bebudede yderligere Foranstaltninger, bl. a. den Foranstaltning, som forleden gennemførtes her paa Rigsdagen.

Med Hensyn til Guldtolden har jeg udtalt mig udførligt i Anledning af det ærede Medlem Hr. Drachmanns Tale ved Behandlingen af den nye Luksustoldlov, og vi kommer jo atter tilbage til dette Emne, naar det konservative Folkepartis Forslag om Indførelse af en Guldtold kommer til Behandling. Jeg skal derfor i Dag ikke komme nærmere ind paa dette Emne, men henviser til mine Udtalelser forleden.

I sin Omtale af Spørgsmaalet om Statens Favorisering af danske Varer fremhævede det ærede Medlem Hr. Pürschel, at ved de Salg, der foregaar paa vore Jernbanestationer, bliver der ikke taget tilstrækkeligt Hensyn til danske Varer overfor udenlandske. Det er et Forhold, som ganske sikkert vil blive